

løshed som jeg ... mange, der sidder og fryser af Uhygge ved Tanken om, hvad Fremtiden vil bringe os!“

„Hvem er da denne Søholm?“ spurgte Enslev for at komme bort fra Emnet. „Er han ikke Kaffehandler? Og er han ikke Deres Brodersøns Svigerfar?“

„Det er et ganske samvittighedsløst Menneske, der ikke har andet Formaal end at tjene Penge. De talte før om Ungdommen og, hvad De havde ventet Dem af den. Men vil De sige mig, hvordan skal den unge Slægt kunne vækkes til Ansvarsfølelse, naar Personer af den Slags faar Lov til at gaa uantastede omkring og endogsaa hædres af Samfundet, ja stilles frem som Forbilleder for de unge? Er det underligt, at Haabløshed og en dræbende Ligegyldighed breder sig som en smitsom Sygdom netop blandt de ærligste og bedste af dem? ... Og der er kun een herhjemme, der har Magt til at hjælpe her ... een eneste, der maaske endnu kan vække Folket til Selvbesindelse og afværge en national Ulykke.“

„Og det er altsaa Tyrstrup!“

„Nej — det er Dem, Enslev! De er den eneste her i Landet, hvis Ord alle lytter til. Den eneste, hvis Tale naaer ud til hele Folket med virkelig Myndighed og Styrke. Tyrstrup veed godt selv, at han ikke magter Op-gaven alene ... Og naar De gaar imod ham, hvor skal han da søge sine Forbundsfæller? ... Men dersom De blot vilde, Enslev, saa kunde De med et Pennestrøg gøre en Ende paa meget af den vilde Lovløshed, der nu triumferer rundt om i vort Samfund ... f. Eks. i vor Presse ... og allermest i Deres egen Avis! Ja, jeg maa